

ת"פ 28435/02/22 - מדינת ישראל נגד ג'וליה רובס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 28435-02-22 מדינת ישראל נ' רובס

בפני
בעניין: המאשימה:
כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ספיר שחף-יגר
נגד
הנאשמת:
ג'וליה רובס
ע"י ב"כ עו"ד שי רודה

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשמת הורשעה - במסגרת הסדר טיעון ועל יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק שבכותרת (להלן - התיק העיקרי) ובעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 71164-03-23 (להלן - התיק המצורף) - בביצוע שתי עבירות של **החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית**, לפי הוראות סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים).
2. בעובדות כתבי האישום המתוקנים נטען, בתמצית, כלהלן:
 - בתיק העיקרי - נטען כי ביום 07.12.2020 בשעה 23:12 או בסמוך לכך, ברחוב בראזני בתל אביב, החזיקה הנאשמת ברכב סמים מסוכנים מסוג קנבוס, במשקל כולל של 380.83 גרם נטו, וכן בכסף מזומן בסך כולל של ₪3,080.
 - בתיק המצורף - נטען כי ביום 30.06.2022 בשעה 23:52 או בסמוך לכך, ברחוב קזז באור יהודה, החזיקה הנאשמת ברכב סמים מסוכנים מסוג קנבוס, במשקל כולל של 140 גרם נטו.
3. במסגרת הדיונים המקדמיים לפני הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו הוגשו כתבי האישום המתוקנים הנ"ל. בשני כתבי האישום נערכו תיקונים מהותיים בעובדות, ובתיק העיקרי גם הושמטה עבירה חמורה יותר (של הספקת סמים) שיוחסה לנאשמת. עוד הוסכם על גניזת שני תיקי פל"א נוספים שנפתחו נגד הנאשמת (תיק 211813/2022 של תחנת גלילות ותיק 820090/2021 של תחנת ראשון לציון, שלגבי צוין כי כבר נגנז) (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 8 ואילך).
4. לעניין הטיעונים לעונש לא הגיעו הצדדים לכלל הסכמות, הגם שהסכימו לעתור במשותף לחילוט סכום הכסף המזומן שנתפס ברשות הנאשמת, כאמור בסך כולל של ₪3,080, ולהשבת הטלפון הנייד והרכב שנתפסו מהנאשמת. עוד ציינה התובעת, בהקשר זה, כי נוכח העתירה המשותפת לחילוט לא תעתור המאשימה להכרזת הנאשמת כסוחרת סמים (בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 16).

עמוד 1

5. הנאשמת הודתה אפוא בעובדות כתבי האישום המתוקנים והורשעה, על יסוד הודאה זו, בביצוע שתי עבירות של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית (כאמור בפסקה 1 דלעיל). שמיעת הטיעונים לעונש נדחתה לבקשת ב"כ המאשימה.

ב. עיקר טיעוני הצדדים:

6. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות שני כתבי האישום המתוקנים (בתיק העיקרי ובתיק המצורף), בהן הודתה הנאשמת, והטעימה את נסיבות החומרה שבהן. לשיטת ב"כ המאשימה, העובדה שמדובר בשני מועדים רחוקים יחסית זה מזה מלמדת על מעורבות עמוקה של הנאשמת בעולם הסמים. עוד הדגישה התובעת את הכמות הכוללת הגדולה-יחסית של הסמים שהוחזקו (520 גרם) וכן את הסלקתם במקומות שונים ברכב.

7. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה ממעשי הנאשמת, וביניהם ההגנה על הבריאות והשלמות הפיסית, הן של הציבור בכללו והן של הנאשמת והסובבים אותה, ולעניין מדיניות הענישה הנהוגה הפנתה לפסיקה (בין השאר - ת"פ (שלום ת"א) 40226-07-21 **מדינת ישראל נ' כהן** (16.02.2023), הגם שיוער ששם דובר במספר אישומים, שרובם בגין סחר; רע"פ 1267/23 **בלקר נ' מדינת ישראל** (06.03.2023)). עוד הדגישה התובעת כי נוכח פער הזמנים בין המקרים ראוי לקבוע לכל תיק מתחם עונש הולם נפרד, על אף נסיבותיהם הדומות, וביקשה לקבוע לכל מקרה מתחם עונש הולם שבוין ארבעה חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

8. אשר לגזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחמי העונש ההולמים ציינה התובעת, בהגנותה, את נסיבות הקולה (העדר עבר פלילי, גיל צעיר ונטילת אחריות), ועתרה לגזירת העונש ברף התחתון של המתחמים להם עתרה. עוד הדגישה התובעת כי בעניינה של הנאשמת לא נתקבל תסקיר שירות המבחן ועל כן לא ניתן לדעת מהן עמדותיה ביחס לביצוע העבירות; ובוודאי שהנאשמת לא שולבה בהליכים טיפוליים. לבסוף עתרה ב"כ המאשימה להשתת ענישה נלווית - מאסר מותנה, קנס כספי והתחייבות - וכן חילוט הכספים שנתפסו ברשות הנאשמת, כאמור בהסכמות הצדדים.

9. ב"כ הנאשמת, מצידו, מתח ביקורת על מתחמי העונש להם עתרה התובעת וחזר וטען כי בנסיבות דומות - דהיינו החזקת סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל של עד חצי ק"ג, גם שלא לצריכה עצמית - נקבע במקרים רבים מתחם עונש הולם שתחילתו בענישה צופה פני עתיד (הסניגור הפנה בין השאר לת"פ (שלום ת"א) 38341-10-20 **מדינת ישראל נ' ירוזלסקי** (27.03.2023), שניתן על ידי, אלא ששם דובר במקרה אחד של החזקה בדירה).

10. עוד עמד הסניגור על נסיבותיה האישיות של הנאשמת, אישה צעירה חסרת עבר פלילי, והדגיש במיוחד את "ניקוי השולחן" שערכה, אשר במסגרתו נטלה אחריות בשני התיקים דנא וכן נסגרו לה שני תיקים נוספים. נסיבות אלה מלמדות על חרטתה הכנה של הנאשמת ועל רצונה האמתי לשנות את דרכיה, גם מבלי שהתקבל תסקיר שירות המבחן; בפרט כאשר מאז ביצוע העבירות לא חזרה הנאשמת לדרך העבירה. על רקע זה, וכאשר מדובר כאמור באישה צעירה בתחילת דרכה בחיים, עתר הסניגור להימנע מהשתת מאסר בפועל.

11. לבסוף הנאשמת, בדברה האחרון לעונש, אמרה: "**אני מבקשת סליחה, זה לא יחזור על עצמו**" (בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 13).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

12. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל "אירוע" עברייני שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין. בעניינינו מדובר בשני כתבי אישום שונים, העוסקים בעבירות שנעברו בפער זמנים של כשנה וחצי, ולכן לכאורה מדובר באירועים נפרדים. עם זאת, כפי שאף ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה, מדובר בעבירות שנעברו בנסיבות דומות, למעשה כמעט זהות. בנסיבות אלה - אם גם מתוך גישה מקלה-משהו - ניתן לראות את העבירות בשני התיקים כחלק ממסכת עבריינית אחת.

13. אשר למתחם העונש ההולם לאירוע אחד זה, קביעתו תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

14. אכן - כטיעון ההגנה וכאמור בפסיקה אליה הפנתה - מדיניות הענישה כיום מלמדת ככלל, ובהיעדר נסיבות חריגות, כי בעבירות של החזקת סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל של עד חצי ק"ג, גם שלא לצריכה עצמית, מתחם העונש ההולם יכול שיתחיל בענישה צופה פני עתיד וענישה נלווית. עם זאת, בהתאם להוראות הדין, חומרת האירוע נגזרת לא רק מחומרת העבירות כשלעצמן, אלא גם מחומרתן בנסיבות הקונקרטיות שבהן בוצעו; כאשר בעניינינו קיימות שתי נסיבות חומרה מצטברות. **ראשית**, מדובר בשני מקרים, בפער זמנים לא מבוטל של כשנה וחצי. **שנית**, וזה אולי העיקר כאן, בשני המקרים מדובר בהחזקת הסמים ברכב, על כל החומרה הנוספת הנגזרת מכך.

15. בנסיבות אלה מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על רף תחתון של מתחם העונש ההולם העומד על מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות (ר' והשווה ת"פ (שלום ת"א) 36891-03-22 **מדינת ישראל נ' ביבליוביץ** (28.06.2023)). באופן קונקרטי אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין מאסר בפועל לתקופה של 45 יום, שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ד. גזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם והאפשרות לחריגה הימנו:

16. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.

17. עם זאת, לבית המשפט סמכות לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, בהתאם להוראות סעיף 40ד לחוק העונשין. לפי הוראות סעיף זה, אם מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, הוא רשאי לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו. לא למותר להוסיף ולהעיר כאן, כי סעיף 40ד הנ"ל אינו מסייג את תחולתו אך למקרים בהם קיימת המלצה שיקומית מטעם שירות המבחן, וקביעת שיקולי השיקום מסורה לשיקול דעתו של בית המשפט היושב על מדין.

18. התמונה המצטיירת בעניינה של הנאשמת דנא היא מורכבת. מצד אחד, מדובר כאמור בשני מקרים, בפער זמנים משמעותי, ובהחזקת הסמים המסוכנים ברכב. מצד שני, מדובר בנאשמת שהיא אישה צעירה, ילידת שנת 1997 (בת 26 שנים כיום), ללא כל רישומים קודמים - בין לפני המקרים מושא כתבי האישום המתוקנים ובין לאחריהם (תוך גניזת שני תיקי פל"א). בנוסף, הנאשמת נטלה אחריות מלאה ולמעשה מידית על כל מעשיה וביקשה ל"נקות שולחן"; באופן המלמד-לכאורה על רצון להשתקם ולשנות את דרכיה. גם לפני בית המשפט הצהירה הנאשמת על רצונה זה, ביקשה סליחה על מעשיה והבטיחה כי לא תחזור עליהם.

19. השאלה מה המשקל שיש ליתן להתנהלות ולהצהרות כאמור היא כמובן שאלה לא פשוטה, אך ההתרשמות היא שבמקרה דנא הנאשמת אכן הפנימה את חומרת מעשיה; ותקוות בית המשפט היא כי אכן תעמוד בדיבורה ובהבטחותיה ולא תשוב עוד לדרך העבירה. בנסיבות אלה, ולו לפני משורת הדין, ניתן במקרה זה לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ולהימנע מהשתת מאסר בפועל; וכל זאת תוך איזון הקלה משמעותית זו במאסר מותנה הולם ובסנקציות כלכליות של ממש.

20. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, שפורטו לעיל - אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים אותו לא תישא הנאשמת אלא אם כן תעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

(ב) קנס בסך של 5,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.11.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשמת לא תשלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ג) חילוט הכסף בסך 3,080 ₪ שנתפס ברשות הנאשמת, כאמור בהודעה שבסיפא לכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה. הסמים יושמדו. הטלפון הנייד והרכב (המצוינים בהודעה שבסיפא לכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי) יושבו לנאשמת, ככל שטרם הושבו לה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א תשרי תשפ"ד, 26 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.